

SETT FRA NORD

Sjefredaktør og adm. dir. HANS KRISTIAN AMUNDSEN

Nyhetsredaktør (konst.) HELGE NITTEBERG

Redaktør CHRISTINE KRISTOFFERSEN HANSEN

Sp bør beklage

SENTERPARTIET må finne seg i at det hefter noe usympatisk ved stortingsmandatet til Irene Lange Nordahl fra Troms. I fjor høst slo hun SVs Lena Jenssen på målstreken. I høst er det avdekket at Senterpartiet brukte ulovlige midler i valgkampen.

VI PÅSTÅR ikke at Irene Lange Nordahl jukset seg til stortingsplassen, eller at Senterpartiet er korrupt. Poenget er at sakens kalde fakta er ikke til å komme forbi.

SENTERPARTIET brukte minst 500.000 kroner i ulovlig partistøtte i valgkampen 2009. Blant annet det gjorde at Senterpartiet sentralt hadde råd til å gi 200.000 kroner ekstra til valgkampen i Troms.

DET SPRINGENDE punktet er om disse midlene skjøn SVs Lena Jenssen ut av Stortinget til fordel for Senterpartiets Irene Lange Nordahl. I så fall er det ille, for å si det forsiktig.

VI KOMMER aldri til å få svar. Men tvilen vil leve all den tid bare et par hundre stemmer skilte kandidatene. Den underbygges av at alle andre partier reagerte på hvor mye penger Senterpartiet brukte under valgkampen. Det var en aha-opplevelse for mange da ulovlighetene ble kjent i høst.

Vinner du ved hjelp av dop bør du beklage overfor konkurrentene.

VI SYNES Senterpartiet ville stått seg på ikke å avvise at dette er en problemstilling. Nestleder Lars Peder Brekk nekter å innse at det kan være en sammenheng. Det tror vi ikke er klokt, i alle fall ikke i det lange løp.

I FØLJETONGEN om de ulovlige kraftpengene er Senterpartiet blitt presset fra skanse til skanse. Det har vært en dårlig strategi, og det koster dyrt. Å rette opp skadene vil ta tid og krever dydmykhet.

PARTILEDER Liv Signe Navarsete sier korrekt at politikk bygger på tillit. Vi tror hun innser at partier som bryter loven også bryter ned tilliten til det politiske systemet.

VI SYNES Senterpartiet i Troms skal tenke på hva de gjør i forhold til valget 2009. Det går dessverre ikke an å levere stortingsmandatet tilbake til Lena Jenssen.

DERIMOT går det an å beklage. Og igjen: vi tar for gitt at Lange Nordahl og Ivar Prestbakmo snakker sant når de sier at de ikke visste om den ulovlige partistøtten. Likevel: Vinner du ved hjelp av dop bør du beklage overfor konkurrentene. Det gjelder også om du har fått i deg svineriet uten å vite det.

Hele livet ut

VI LIKER å tro at vi blir klokere jo eldre vi blir, og ifølge psykologiprofessor Jane Kroger er det korrekt, men bare for noen av oss, melder nettstedet Forskning.no.

KLOKE UNGE blir kloke eldre.

Nordlys

NORD-NORGES
STØRSTE AVIS
Bladet Nordlys AS, posboks
2515, 9272 Tromsø

TRENDY PÅ BYGDA: Dyrøyseminaret stiller spørsmål om bygda er trendy. Men er det egentlig noe poeng å ape etter byen?

GRÅSTEIN: Gustav Forså øver seg på å løfte stein utenfor Nordvindshagen i Dyrøy. Hele bygget skal til slutt være omkranset av et gråsteinsbed. Foto: Torgeir Bråthen

Vil gråstein bli moderne?

I dag starter dyrøyværingene med å legge gråstein rundt Nordvindshagen. Da åpner også Dyrøyseminaret, og det er statsråd Liv Signe Navarsete som skal få æren av å legge ned den første gråsteinen. En fin kontrast til alt bråket rundt gullarmbånd og kraftpenger, skulle vi tro. Viktigere er selve symbolikken i det å utsmykke et bygg med gråstein i stedet for prangende kunstverk, glitter og stas. Gråsteinen representerer det jordnære, enkle, trauste og solide. Verdier som lett blir borte i dagens samfunn, hvor dansen rundt gullkalven dominerer og har dominert lenge.

Et av de sentrale temaene på Dyrøyseminaret i år er hvilket omdømme og hvilken attraktivitet bygda har. Er bygda trendy? er et av spørsmålene som stilles, og som trendforsker Ole Petter Nyhaug skal holde foredrag om. Det blir sikkert interessant, men er det nødvendigvis om å gjøre for bygda å være trendy? Vil det bremse fraflyttinga og få flere byfolk til å ta steget ut i distriktene? Forskjellen mellom by og bygd er uansett ikke så stor lenger. Vi har alle tilgang til bredbånd, digital-TV og Facebook. Vi reiser til Syden, handler i de samme butikkjedene og drikker rødvin til maten mens ungene ser på Hannah Montana eller drømmer om å spille fotball som Lionel Messi.

DAGENS KOMMENTAR

Torgeir Bråthen
torgeir.braathen@nordlys.no

Byfolk og bygdefolk gjør stort sett det samme, og er i grunnen av akkurat samme ulla - for å bruke et bygdeuttrykk i disse færikåltider. Største forskjellen er at byen har flere tilbud, spesielt innen kultur og fritid, og at bylivet er mer støyende og hektisk. Nye trender kommer også litt raskere til byen enn bygda, men forskjellen blir stadig mindre. Så hvis bygda skal profilere seg for å få flere folk, så er det kanskje ikke så mye å hente på å prøve å bli enda mer trendy og enda mer lik byen. Det er vel ingen som flytter ut på bygda fordi om det går an å få seg kaffe latte der også.

Kommunikasjonsmessig har det aldri vært lettere å velge fritt mellom bosted enn det er nå. Teknologien gjør flere

arbeidsplasser stedsuavhengige og sosiale medier gjør ingen forskjell på bygd og by. Dette gir håp for framtida til distriktene og de mindre tettstedene. Men kanskje er det lurt å dra fram noen andre verdier også. Nettopp de som gråsteinen representerer, slik det lyder i diktet av Arvid Hanssen: «Gråsteinen er ein ærleg stein. Prøver aldri å narre nokon. Du kan lite på gråsteinen. Han er grå». Finnes det noen bedre måte å reklamere for et trygt og stabilt, men også litt kjedelig og lite glamorøst bygdesamfunn på?

For øvrig er ikke gråsteinen så kjedelig som man skulle tro. Den funkler ikke som gull og edelstener, men du finner likevel ikke to gråsteiner som er helt like. Det er alltid forskjellige gråtoner og sjatteringer, og i motsetning til edelsteinens glatte overflate blir gråsteinen mer spennende jo mer du studerer den. «Acquired taste» kalles det på engelsk når noe krever tilvenning for å få smaken på det. Som med single malt whisky fra Skottland, for eksempel. Sånn er det gjerne med bygdelivet også. Det blir bare bedre og bedre når du først har fått det i blodet.

Gråsteinen kan godt eksporteres til byene også, akkurat som whiskyen. Det trenger ikke være slik at alle nye trender skal gå fra byen og ut til bygda. Det kan godt være motsatt.

Gråsteinen representerer det jordnære, enkle, trauste og solide. Verdier som lett blir borte i dagens samfunn, hvor dansen rundt gullkalven dominerer.